

PAMFLET

1420

Raedtsel.

142

I 654

Ieghelijk doet geern wat. Naer dat verscheyden Discoursen
Jen Droomen op den handel vanden Vrede in Neder-landt zijn
uytghheghaen: soo hebbe ick my in eenichz bindende / en lechich
van alle ander becommernissen / beghinnen te dencken of men
niet soude connen radē wat in Spangien tussen den Coninck
ende den Monick ongaet / ende my is ten laetsten inden sin
gheromen tghene hier volcht.

Het soude connen waer zijn.

De Monick komēde te Hoobe / worde met vele baiſez losmanos op
sijn Spaens ontfangen: maer wetende wat zijne brieven hiel-
den / liet het hooft hangen (want hij kan alle personagien spelen.)
De Coninck ontbiedt hem in zijn Cabinet / heet hem welcom / ende
braecht oft den roeke soo is affge Spinelt datmen met den draet sal
moghen de ghescheurde Spaensche kappe Nacyen.

De Monick antwoordt.

Groot machtichste Coninck ende Genadichste Heere / het en heeft
aen onsen goeden wille / heersticheyt / menichvuldich draijentrecken
noch quijlen niet ontbroken / maer men gheeft ons soo veel quaet
werck / dat wy ume Majesteit gheen goet gaeren connen maken.

De Coninck.

Tis ghenoech in parabelen / spreekt claer upt.

De Monick.

Heer Coninck / oft sy goede ofte quade gheesten hebben weten wy
niet / dan dit gaet seker dat gheen dinck by ume Majest. by zijn
heylicheyt / noch by ons der selver ghetrouwe Dienaren kan voes
ghenomen noch besloten zijn / ten wordt henlieden al tamen doos
Droomen ende Visionen gheopenbaert.

De Coninck.

Maer wat: ick en gheloove immer niet dat sy van zijns heylia-
heydes raedt / die tusschen hem en my alleen ghegheben is / weten.

De Monick.

Si Signor Rei, tot de minste titel ende verborghenste des herten
ende of sy wel dact nae schijnen te staen / so raken sy den spijker so

3

opt

opt hooft dat het niet een hayr breet en scheelt inde substantie der
sake. Sy weten te droomen dat alle syns Heylicheyts raet ende u
Majesteys meeninge nergheus anders toe zijn streckende / dan
om hun door schoon praten ende liefelijck sluyten te bedrieghen / en
hoe sulcx is / weer uwe Majest. ghenaech: wy meenden niet sim
pel duyven ende slechte schapen te doen te hebben / maer wy binden
daer Serpenten voorsichticheyt / wossen loof-heyte. Sy hebben hen
die opinie inghebeeldt / ende blijven vast daer by / dat sy te hande
len hebben niet de gheene die haer bedrieghen willen / ende alsoo ist
quaet wossen niet wossen te vanghen. Het wosken hadde voor zijn
doodt soo veel songhe wossen ghebloedt / dat sy ons veel te cloeck
zijn. Ende tis oock schadelijck dat dien leepen President daer ghe
comen is / waer door wy te meer met leepen oeghen werden aen
ghesien. Ten anderen springt ons ooc voor thoost darmen gheen
Neder-lantsche Heeren tot deser saken heeft gebruyckt: sy spotten
daer mede / ende segghen nyt de Gesanten wel te connen aff-nemen
dat sy niet veel goets inden handel hebben te verwachten: achtens
oock te zijn een beroovinghe van de Privilegien der Neder-landen
noch staende onder de gehoorlaemheyt vande Ertl. Hertoghen /
darmen dusdanighe dinghen bestaet sonder de advysen aller Pro
vintien daer op te hooren al / de Staten der selver te kennen.

De Coninck.

Que diablo? Wat leyt den Rebellen daer aen / als d'ander te bre
den zijn? ist hem niet genoeg datsy voor wy zijn ghekent / en van
onse gehoorlaemheyt ontslaghen.

De Monick.

Non Signor, Sy seggen oock sorgh te willen draghen voor haer
naebuere: en wie weet wat daer onder al schuyt? Ten anderen /
den titel van vryheyt willen sy soo breedt uytlegghen ende soo vry
ghekendt zijn als een Prince oft Republike in Christenryck / iae
meer: want sy besluyten daer nyt vry over de gantsche werelt te
moghren negotieren.

De Coninck.

Dock op Oost ende West-Indien?

De Monick.

Ita Domine, Ende derben so schriftelijck als mondelijck sustine
ren dat secundum jus gentium de vryheyt haer so breedt uytstreckt.

De Coninck.

Maer

Maer weten sy niet dat de Paus den Coninck van Castilien en
Portugael daer in heeft gheprivilegeert? **De Monick.**
Ja sy Heer Co. maer spotten niet sodanighe privilegien / seggen
de dat hij gegheben heeft tegene hij niet en hadde / ende uwe Majes-
teyt ontfanghen dat haer niet en betaemde. **Dat meer is / sy maken**
vande Paus den Antechrist / ende noch erger / sy vergehelicken
hem by den vaerlijcken Duyvel / die daer seyt : Alle dese dinghen sal
ick u geven / wilt ghy my aenbidden als God op der aerden.

De Coninck.

Nostra Dame de Loretto, sanct Iago de Compostelle, O todos Dios-
de mei terra? **Wat schrickelicke blasphemie tegens zijne hooch-**
weerdighe Heylicheyt / ende my synen liefsten soon? maer blijft dat
lant oock noch staen / ende zijnt redelijke creatueren die daer in
woonen?

De Monick.

Genadichste Heere / ontfet uwe Majesteit haer so ober die dingē /
ten ware niet goet boor u daer selfs te comen / want ghy sout al
veel meer moete hopen en sien. **En aengaende het lant dat is in zo**
goedē stant en politien (behalve dattet kettersch is) als eenich landt
oft volck der Roomscher Catholicken.

De Coninck.

Maer comendet onsen propooste / hebben onse Ghesanten niet
rendt uyt gheseyt / dat ick geensins verstaen hen lieden de Indien
te laten ghebruycken / en nimmermeer tot sodanighen peys soude
hebben verstaen / ten ware om hen daer uyt te getruigen?

De Monick.

Heer Coninck / ten heeft aen gheen segghen ontbroken : jae wy
hebbens gedreycht (als sy daer van niet wilden desisteren) alle
borderhandelinghe aff te snijden : maer tis voor hen al wint / sy
lachen daerom / ende presenteren ons terstont passpoort om te
moghē vertrecken / ghelijck oft hen aenden peys niet ghelegghen
ware / sy weten alle secreten vande Schiffe / sy sien voor een dobbel
huycke wat wy inde taffe draghen.

De Coninck.

Maer hoe staet dan die saecke.

De Monick.

Dat mach uwe Majesteit sien uyt dese befehdelde Brieven.

De Coninck doet openen ende lesen, seggende tot den Monick.

Ick vinde hier dat sy tot ghene peys willen verstaen dan midts

A u

behoudende

behoudende / ten minsten voor eenen tijdt de hute haerden. Dit sal
syne Heylicheyt gheenling toestaen / en so veel mij aengaet / ick wil
cock liever in oorloge blijven dan ick sal missen het principael stuc
dat ick meynde inden peys te bedingen. Dat ware voor my een
schadelijcke en schadelijcke brede. Daerom suldy terstont weder ont
trecken ende mijn Gesanten van daer a la poste, a la poste, halen. Ick
sult noch eens met het uyterste gheweldt versoecken. Ic hebbe mijn
adem wat verhaelt ende eenighe millonen ingekregen / verwach
tende daghelijck meer / die wil ick daer aen te koste legghen.

De Monick.

Grootmaechtichste Coninck / Genadichste Heere, laet dit ten min
sten niet soo haestich toegaen : laet ons vertrecken soo langhe mo
ghelijck is : tijdt ghewonnen is voor ons veel / ende hebt uwe ban
den eerst wel vast / siet dat ghy wat meer vergaert. Ten andt ten
bedencke hare Majesteijt ooc rijpelijck oft al goet sal zijn wederont
in oorloghe te comen voor desen tijt : want ghelijck de rebellen ver
staen / so verstaent oock de Coninghen van Franckrijck / Eng
landt / ende Denemarcken / met de welcke sy slamen in verbondt
zijn. Dese hebben het werck soo grof ghehekelt ende de Spillen
verwerret / insonderheyt die van Franckrijck. Want hij hoopt in
troubel water goeden visch te vangen / tot versekerheyt van zijnen
staet. Boven desen als de Coopliden uyt Neder-landt niet en mo
gen op Indien handelen / so sullen sy in Franckrijck trecken en van
daer den handel drijven / soo sal het laetste ergher wesen dan he
erste.

De Coninck.

Da de Fransman sal ick wel vande Zee houden. De Monick.

Jae lieber jae : Het en sullen de Fransche noch hare schepen niet
wesen maer de selve Compaignie / de selve schepen / volck en ghelt
uyt Brabant. Vlaenderen ende Italien sal daer toe ghebruycke
worden / gelick alreede gheschiet.

De Coninck.

Wat? salmen dan den rebellen ende moet willighen al haren qua
den wille toe laten / sy sullen veel stouter worden.

De Monick.

Het schijnt voor desen tijdt te moeten gheleden zijn / u Majesteijt
weten den raedt van sijn Heylicheyt.

De Coninck.

Vragen dan dese Ketters noch na Paus macht / Coninck hooch /
Italiaensche listicheyt / Spaenschen mansitrots / Bourgoensche
wreetheyt /

wereth; Pontische hypocrisie/Brabats Hoff-toijwater/na Coopmans bedroch/ Trauwel noch duypel? So ist wel een dei bloeckie saecke/ en ic mach wel klaghe ut so onghetrickighe tijt gewonnen te zijn/ in welcken schijnt dat de quade propheet van D. Barth. de las Casa, ober mijn Rijck wil verbult worden. Nochtans soo moeten wy a la desperade een dobbele schalckheyt int werck stellen: Ghy sult wederom trecken en in alle manieren houden als ghestoort (want de Coninck weet wel dat de Soniken meesterlick connen beynsen/ende lieghen sonder schaemtroot te worden) ende als niet ernst in het Collegie der Staten upt bulderen/ dat ic gheensins wil consenteren dat sy op Indien sullen vare/ liever terstont henlieden de oorloghe aenslegghen/ mogelijck dat het een scheuringhe onder henlieden maken sal/ en dat die van Gelder/ Utrecht/ Groeningen/ noch oock Utrecht het nuyterst niet en sullen willen verwachten: so sullen wy tot onse meyninghe komen. Daer loet twijfelt niet oft den gouden reghen zal al eenighe versteende herten blacht hebben/ die dan sullen weren dien tijt waer te nemen. De Monick.

Nulla modo Signor, Sy worden ons al ghewend/ sy kennen denesal aen zijn ooren: ende boven dien sullen wyse in haer opinie meer verstercken/ en onse saken gantsch verdacht maken/ als dat wy't niet ter goeder trouwe met haer en meenen: dat wy hen met dien lieben tijtel van vyse Probarten hebben ghemeent in slape te wieghen/ ende haer meer slaven te maken als oyt te voor. Dit weten sy elckanderen wijs te maken/ gheloobent oock/ seifs de goede Catholicken die weten sy't in te beelden. De Coninck.

Hoe blijven sy soo eendrachtich in die sake/ daer sy in anderen dickwils ober hoop legghen/ en van vele verscheyden secten en humeuren zijn? De Monick.

De vysele bande Spaensche roede doet daer beel toe: Ten anderen de seer beleefde regeringhe der Staten/ ende dat sy een yghelijck sijn gheloobe toelaten/ zonder dwang der conscientien: Ten derden oock/ de groote profijten die sy trecken upt de Scheepbaert op vreende Landen/ insonderheyt in Hollandt en Zeelandt/ daer aen alle de andere meest hanghen. De Coninck.

Wat raedt dan? want hoe wel uwe proposten al wat na Ketterie smaken/ en ick sorghe dat ghy van Vader en Moeder wat hebt ophouden/ nochtans wil ick dat ghy recht upt spreect. De Monick.

Heer Coninck/ich protestere hier voort sijn Heylicheydt/ en voort
uwe Majesteydt en slaet op mijn Dwesterdom/ dat ick van alle
vreemde ketterien vry ben/ als ende daer toe vader en Moeder/
als ick over langhe ghedaen hebbe: en beloeve alles wat ic ghespro-
ken hebbe/ oft noch spreken sal/ na mijn beste wetenschap sal strecke
tot dienste van sijn h. onse Moeder de Catholycke Kercke/ en uwe
Majesteyts profijt. Dit soude ick wel der v. op een oly cruys zwee-
ren/ ende het Sacrament der Wille daer op ontfanghen. Ende also
n we Majesteyt mij beveelt by wyt mijn meeninghe te verclaren/ ic
salt oock doen/ te weten/ dat ick gheen beter raedt weet noch soude
der ven voort slaen dan die syne Heylich/ nae sijn Pontificale wijshe-
ghegheven heeft/ (welcke is) dat u Majesteyt den rebellē alles toe-
laten soude wat sy begheeren/ ende hoe velliger u Majesteyt haer
hier in binden laet/ en hoe meer ghy beynst dattet van herten ghe-
sehiet/ hoe lichter sy sullen sijn te bedrieghen. Och hadmen dit ten
eerste ghedaen/ daer waer alreede veel quaets vmoedens (welck
nu meer versterckt is) afghelept/ en waren wel half in slape. Maer
wat ist dat men de waerheyt seyt/ men worde terstont ghesuspec-
teert van ketterie/ gelijck Moniel ende den Admirante oec sijn ge-
weest/ zelfs wy gheestelike Persoonen/ daer men niet dan goet en
behoort van te verwachten. De Coninck.

Non Pater Commissaris. Al seg ick so/ ic en meent zo quaet van uwe
Eerwerdich/ niet/ maer begheere dat ghy vymoedich verclare sult
alles wat tot der seken dienstich is nae u beste meeninghe/ het gaet
my mede oft teghen: en neme zeer gheerne aen uwe so zeer ernstige
protestatien. De Monick.

Heer Coninck/ van uwe Majesteyt hebbe ic alreede ghelijc oec noch
een groot gheboelen ghehad/ en verwacht wat sonderlinghs/ te
weten/ dat uwe Majesteyt noch sullen worden/ t'gheene andere be-
gheert en verhoopt hebbe/ hebt slechts goeden moet/ maer breest nu
voor de Propheetie van D. Barth. Sijn h. die weet het beter/ en kan
door sijn Benedicte u wel bekriften door ongevallen/ Alleen volghet
synen goeden nu wijsen raedt/ daerby heb dit noch wil boeghen/ dat
men niet alleen de Rebellen in Hollandt en Zeelandt/ etc. hare
begheerte consenteert/ maar dat men oock die andere Provincien ge-
heel sachtelicken begint te wateren/ het volck door een tijdt/ zo veel
vrijheyt is gheven/ als de Rebellen onse Roomsche Catholicken
toelaten/

roelaten/ende noch tot een overbordt/ dat hier in Spaenigien het
rigeur vande Inquisitie wat cessere/ hier door suldy de herten tot u
reucken/die lichtelicken zullen ghelooften dat de vervolginghe niet
u Majesteits Heer Vader en synen ouden Raedt al ghestorven is:
Sy sullen onder elcander onsenich worden/en de Eers-Hertog-
hen haest van selfs tot haere Princen weder aennemen/waar door
u Majesteit middel sal ghekrighen om bequamelicken haer leede
te wrecke/daer toe noodigh zal sijn datmen middelert tussd dapper-
lick niet steenen onder den hoep werpe/doe niet korte hande-roers-
en pistoletten schiete dewijle het Canon en de Courtouwen rusten/
het welcke doe niet op eenighe alleen/die moghelijk wel haest soude
Gryp-hier-en ghemickt worden/maer op verschepden/alsoo hare
regieringhe by velen bestaet. Sijner moet oochteer liberalick ghe-
seheden/want vele sonden onder heleden om een elopenden Aers niet
willen lichte. Ick vrese wel dat desen mijnert bodslaghe vele Catho-
lijcken niet smaken en sal/ae sullen techt daer voor houden dat ick
selfs al vande ketters dootschoten ben/oft met het kalff gheploeght
hebbe. Doch ick verseker my dat sijn h. en u Majesteit een better
ghevoelen van my hebben. Ende alwaert ook anders en dat ic als
een ketter daerom moeste stercken/een sal niet late mijn hart te ope-
nen en mijn consciencie onlasten/anders soude die so benout blij-
ven als of sy in een Binnebroede kap ghenayt laghe. De Coninck.
Verwaerdighe Vader Generael ick dancke u eerwaerd. van syn
goet advies/so soude oec ghecrachtighen/maet een dinck quelt my
dat de ketters my alle de meetinghen sullen behaenen/dat sprijk en
ick arm worden sal. De Monick.

Laet u Majesteit dat niet becommeren/ghelooft wanneer sy eenige
jaeren vrie op Spaenigien sullen hebben ghevaren/dat de vaert
op de Indien wel van selfs sal doot loopen. En oft sy voor eenighe
jaeren dier door was prospereren/wat noot is/als wie Majesteit
eyndelinghe tot haer voornemen comt/ende dat hulpe niet alle hare
schatten in handen ghecrighet? De Coninck.

Maer het dan alsoo wesen. De Monick.
Wie Majesteit behoort langher niet te twiffelen maer simpelicks
te gelove/dewijle onse heylighe Vader selfs/die daer niet dwalen en
can geen beter raedt heeft connen versinnen/en sy selfs niet de Ve-
netianen alsoo door de vingheren liet. Boven dien op dat het niet

en schijne dat wy op natuerlijke redenen stunen/so sal ick ons ad-
visen proberē met de heylighe Schrift/ēn de sententie Samalielijx/
die den Joden / als sy den Apostelen wilden ghieden Christum te
predicken aldas raet en seyd: Houdt aff van dese menschen en laetse
varen, want is dit werck uyt den menschen, soo salt ghebroken worden.
Dewijle wy nu gheloovē dat het werck der Nederlāders uyt men-
schen is/so laet ons dan vast geloovē dat het haest vallē en bergaen
sal/te meer also ons heylighe Wad ons sulcx toefert/daer aen gheen
goet Catholijck behoort te twiiffelen. Daer heeft uwe Majesteijt
ghehoort al wat ick te seggen weet: hebbe ick te breedt ghesproken/
hebbe ick de tetteren te veel toe ghegheven: ick ben hier / doet met
my wat u Majesteijt behaccht. En midts dien viel hy black ter aer-
den als of hi zynen gheest gheheel uytgheblasen hadde: Soo kan
hy de potters stellen. De Coninck seyt.

Pater Sancte staet op: ende doet hem vander aerden nemen/seg-
ghende: Men sal u brieven ghereet maken / en sult doch langsaent
henen trekken. Ick sal voor dese tijdt toelaten al wat de Rebellen
ersschen / hoe wel my sulcx bitter is: interim sullen wy op alles rij-
pelijck letten en den bequaemen tijdt verwachten. Ist mogelijck/
inden Haghe continende/suldy met hooghe protesten excuseren u
langhe uyt-blijven: soe dat ghy grooten instantie hebt moeten doen
om my te perswaderen: dat ghy op den wech ist sieck gheweest/ en
ander trekken meer / die ghy sult moghen prackiseren. En en laet
doch niet voor u lieder afscheydt alle seccen vanden staet des lants
te vernemen: het mach hier haer te passe comen. De Monick.

Ic salt wel doen Heer Coninck/maer wat ist sy sullen over mijn
protestatien elckanderen toeknicken / en geyt mylen als met ge-
maecte boeberijen: sy sullen al ghedroomt en gheraden hebben en
ick daer come wat wy heymelijck ghesproken hebben / t'sal al in
druck zijn/en men salder mede loopē als met nieuwe Almanacken:
Hier wat wonders wat nieuws vanden Coninck van Spaghen en Pa-
ter Johan Ney. De Coninck.

Patientie dan/doet u beste en bedeneke tot onsen dienst alle list die
oyt Monick inden sin quam/recht ghy wat goets uyt/eenen Cardi-
naels. Hoedt is u versoekert. De Monick.

Daer nae gheluck toe. Ende sat midts dien te peerde / ghehapt/
gheleest/en ghespoort. Den tijdt sal leeren.

JEMANT ADAMS.

ad-
lijz/
m re
ietse
den.
ren
acu
eten
lept
en/
met
aer-
kan
leg-
ent
llen
rij-
ck/
n a
oen
est
act
ntg
k.
ija
ge-
err
ta
en:
Pa-
die
di-
pt/